

Každý má svůj sen

Karel Gott

Snad bdím či sním,
sen ve vší kráse,
však pravdou zdá se,
čeho jsem se bál.
Proč bez ozvěn,
zní z dálky nářek,
tvrdím bez přetvářek,
každý má svůj sen.

Já nosil plášť,
tkán zlatou nití,
z dálky se třpytil,
zářil novotou.
Zas nový den
sfouk plamen loučí,
noc se odporoučí,
svět má nový sen.

V tom blesk a hrom tu opodál,
můj nový plášť mi v bouři vzal.
Pak jeho barvy vybledly,
a já tu stál tak sám.

Den náhle zšed,
zahalen záští,
po odvátém plášti,
vybled i můj sen.
Však svět se dál,
bůhví kam koulí,
přes řůru boulí,
každý má svůj sen.

Každý má svůj sen.